

[Kirsten Lee]

materiel er, og indførelse af en regel om, at man ikke behøver at miste dagpenge for en periode, såfremt man som ansat nægter at medvirke ved produktion af krigsmateriel. Det ønsker vi fortsat gennemført i forbindelse med den revision af loven om krigsmateriel, som ministeren har annonceret her.

Bodil Melgaard Haakonsen (CD):

Fra Centrum-Demokraterne må vi også tage afstand fra dette forslag. Det er specielt § 1, nr. 2, vi ikke rigtig synes om: at man, hvis man kommer ind i en samvittighedskonflikt ved at arbejde i våbenindustrien, må stoppe uden at fortabe retten til dagpenge.

Vi havde en diskussion i sidste uge om en anden samvittighedskonflikt, man kunne løbe ind i, nemlig ved at medvirke ved registreret partnerskab. Her sagde vi næsten alle sammen klart nej, det måtte man ikke have lov til. Så mener vi heller ikke det er rigtigt, hvis man nægter at arbejde i våbenindustrien.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil blot for en ordens skyld gøre opmærksom på, at da lovforslaget blev fremsat første gang af den daværende justitsminister, var CD ikke strittet ud af regeringen endnu. Det skete som bekendt først efter valget den 10. maj 1988. Den del af lovforslaget, som er omhandlet her, er identisk med det forslag, den daværende justitsminister fremsatte, dengang CD sad i regeringen.

Glønborg (KRF):

Forslaget rører ved et meget alvorligt problemkompleks, som vi altid kommer ind i, når vi skal tage hensyn til og respektere menneskers samvittighedskonflikter, og det mener vi fra Kristeligt Folkepartis side man skal.

På den anden side må vi erkende, at vi lever i en verden, hvor afgrænsninger kan være meget, meget svære at definere. Dybest set handler det her jo om, at det under alle omstændigheder er imod mange menneskers samvittighed at tage andres liv. Vi har i civiliserede samfund tre former for livsberøvelse, som er lovlige. Man har ikke alle tre former i alle samfund, men i nogle har man. Den ene er dødsstraf, den anden er krigsførelse, og den tredje er abort. Det drejer

sig dybest set i alle tre tilfælde om lovlige former for livsberøvelse, og derfor synes jeg, det er rimeligt, at vi sammenligner dem.

Fra Kristeligt Folkepartis side er vi modstandere af dødsstraf. Vi har den ikke i Danmark, og derfor er vi ude over det problem. Det er nu også de færreste samfund, hvor man har tvunget nogle til at medvirke ved henrettelser.

Med hensyn til krigsførelse har det altid været vigtigt for os, at vi havde samvittighedsfrihed med hensyn til at respektere militærnægtelse, og vi har altid medvirket til at finde rimelige vilkår for de mennesker, som ikke ville medvirke til krigsførelse.

Vi er modstandere af retten til abort, sådan som vi har den i dansk lovgivning, men vi arbejdede meget for, at man også dér gav folk samvittighedsfrihed med hensyn til retten til at medvirke. Dér vil jeg nok sige, at vi somme tider kunne savne lidt konsekvens hos andre partier. Vi har ikke altid mødt forståelse for, at her kunne være en samvittighedskonflikt. Her taler vi om de redskaber, som skal bruges, og kun om redskaber.

Nu ved jeg godt, at de mennesker, der går ind for dødsstraf, gør det ud fra en overbevisning om, at det er godt og rigtigt. De mennesker, som går ind for, at man skal oplæres til krigsførelse, gør det også kun i meget, meget få tilfælde ud fra et ønske om, at man skal føre krig; de fleste mener, at vi skal have et forsvar for at undgå krig.

Jeg ved da også godt, at de mennesker, som har indført abortlovgivningen, har haft medmenneskelige begrundelser for at sige, at sådan bør det være. Jeg tænker på, om det kunne tænkes, at nogen ville gå i protest mod at medvirke til fremstillingen af de instrumenter, som læger bruger, ud fra den betragtning, at de også kan bruges til noget, som strider mod deres samvittighed. Jeg tror det ikke.

Så til spørgsmålet om våbenfremstilling. Hvordan får vi defineret, om det er noget, som strider mod samvittigheden, eller det er fredsbevarende redskaber, man arbejder med? Det er en svær afgrænsning.

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiet går ind for den personlige frihed, og vi går også ind for personlig frihed til at sige nej til at være med til at producere krigsmateriel. Vi mener, at folk har ret til at have den